

[Ministeren for handel, industri og søfart.] stk. 2, er afgiftsbeløbet forhøjet fra 16 øre til 18 øre, og i § 5 er der tilføjet en bestemmelse om, at det af ministeren udpegede medlem af skolerådet er formand for dette.

Til slut vil jeg gerne i anledning af den diskussion, der har været ført i dagspressen efter offentliggørelsen af sømandskommissionens 3. betænkning, gøre opmærksom på, at den nævnte betænkning alene vedrører uddannelsen af navigatører og således ikke, hvad mange vist fejlagtigt har fået opfattelsen af, har nogen forbindelse med nærværende lovforslag.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Qvist Hansen: Dette lovforslag har jo fået en gennemgribende behandling i det andet høje ting og har endvidere gennemgået en ret langvarig udvalgsbehandling, hvorfra en betænkning foreligger for folketinget. Der er derfor ingen grund til at sige ret meget om lovforslaget, som kun er en ajourføring i henhold til de erfaringer, man har høstet i de år, sømandsskolerne har eksisteret. Man har ført det à jour på de punkter, hvor det har været nødvendigt, og jeg hilser med glæde, at det også er lykkedes i det landstingsudvalg, der har været nedsat, at få bidraget sat op fra 16 øre til 18 øre pr. brutto registerton. Med de stigende udgifter, det store elevantal og de højere lønninger til lærere o. s. v. er det ret naturligt, at udgifterne for sømandsskolernes vedkommende vil stige, og det er derfor også ret naturligt, at rederierne får lov til at deltage med det bidrag, som loven forudsætter.

Endvidere har man i landstingsudvalget i betænkningen indsat nogle bemærkninger om de opgaver, der påhviler de skoleråd, der er nedsat ved de enkelte skoler. Det er i betænkningen trukket skarpere op, hvad disse skoleråd skal beskæftige sig med, hvad de skal være medvirkende til. Jeg kan kun hilse med tilfredshed, at skolerådet nu skal tages med på råd ved ansættelse af lærere, og endvidere skal være med, når det drejer sig om bortvisning af elever. Når en elev bliver bortvist fra en af statens sømandsskoler, vil elevens forældre eller pårørende ret naturligt spørge: Hvem er der i skolerådet ved vedkommende skole? og de vil så opsoge vedkommende skolerådsmedlemmer og spørge: Hvad er grunden til, at min søn er blevet bortvist fra skolen? Hvad kender De til det? Det har været sådan, at skolerådets medlemmer måtte svare, at det kendte

de ikke noget til, det havde forstanderen ordnet alene, og der måtte vel have været grund til det. Nu bliver skolerådet taget med på råd, og det er også medbestemmende med hensyn til, hvordan lærere skal antages, og i det hele taget med hensyn til skolens arbejdsprogram, og det kan jeg kun hilse med tilfredshed.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Damsgaard: Da loven om sømandsuddannelse blev udarbejdet i vinteren 1949, var vi, der særlig arbejdede dermed, klar over, at det var ønskeligt at indhøste praktiske erfaringer i dette specielle skolearbejde, inden lovgivningen blev lagt i helt faste rammer. Derfor blev det også bestemt, at loven skulle forelægges rigsdagen igen senest 1952. Den er forelagt det høje landsting uden ændringer af betydning, og der har lovforslaget været underkastet en meget grundig behandling, men denne behandling er ikke resulteret i større ændringer. De tre ændringer: om skolernes antal, en forhøjelse til 60 brutto registertons for afgiftspligtige skibe og klargørelsen af skolerådernes arbejde, kan jeg anerkende som forbedringer.

Den udmærkede beretning, som navigationsdirektør Guldhammer, der har gennemført den administrative udformning af skolerne på en god måde, har afgivet, vidner om, at skolearbejdet er gået godt, og også redernes og skibsførernes rosende omtale af de drenge, der har været på skolerne, vidner om, at skolerne har løst opgaven: at give drengene en både faglig og almindelig oplæring. Den gældende lov var en nydannelse, da den blev vedtaget i marts 1949, men den har vist sig at give brugelige rammer om et arbejde for dygtiggørelse af vore unge sømænd, og derfor vil venstre gerne medvirke til, at dette arbejde kan fortsættes. Når det er lykkedes navigationsdirektøren og hans medhjælpere i administrationen og forstandere og lærere ved skolerne allerede i starten at få dette arbejde lagt rigtigt tilrette, skyldes det for en stor del, at der allerede fandtes to private sømandsskoler i drift, begge i Svendborg. Navnlig har rederiet Lauritzens søfartsskole i Kogtved ved Svendborg været et glimrende forbillede for de tre skoler, staten nu driver. Jeg vil håbe, at dette skolearbejde for unge sømænd både under privat og statslig drift fremdeles må lykkes.

På mit partis vegne kan jeg anbefale lovforslaget til hurtig vedtagelse.